

Månerejse

med nostalgi som brændstof

Pink Floyd Project tog Holger fra Stenrand med på et astral trip til Dark Side of the Moon

Publikum til Pink Floyd Project så stort på kopibegrebet og lod sig blive grebet i stedet

Mens tonerne af "Another Brick in the Wall" fader ud, tripper en rastabehåret gut i bare tæer hen foran mig på Postens fuldt besatte gulvbrædder. Syret. Jeg så ham tidligere komme gående uden for på fortovet. Ligeledes barfodet. Selv i mine fodformede frøs jeg. Så er man ikke i tvivl om, at det er et dedikeret og korrekt typecastet publikum, der er troppet op for at lade sig indhylle i Pink Floyds astrale rumrockteppe.

Mens de omkringstående spontant krammer, hver gang bassen og stortrommen pumper som buldrende pulsslag, står en voluminøs herre og synger drømmende med på "Hey You", mens han taktfast banker sin stok ned i gulvet. Det er 43-årige Holger fra Stenrand på Nordsjælland, der havde Skive Gymnasiums længste hår, dengang hans dyrkelse af Pink Floyd tog fart.

- Det ligger tilbage i hashtågenes tid, siger Holger, hvis hårpragt i dag sikkert ville have været den korteste. Og mest vigende.

- Jeg kan huske, når vi sad og lyttede til Pink Floyds plader. Vi flippede ud med alt, hvad vi kunne proppe i os af hash og syre. Jeg tror, jeg prøvede "every drug known to mankind", indrømmer Holger, mens en fin, lille sammenpresset sølvpapirklump findes frem fra jakkelommen

Da han åbner den, gemmer der sig en række piller. Men ikke just af typen, han netop har omtalt.

- De eneste piller, jeg tager i dag, er mavesyre piller og kødimagnyler. Det er slut med at flippe ud, siger Holger, der i dag arbejder i et pengeinstitutt, som sandsynligvis ikke hylder euforiserende stoffer.

Nostalgisk trance

Gruppen af venner er godt klar over, at de ikke får den ægte vare med Pink Floyd Project. Men det faktum skyldes ned med horder af Long Island Ice Tea og fadøl.

- Pink Floyd Project er ren kopivare. Men vi oplever en form for autenticitet, fordi vi bilder os ind, at det er det rigtige Pink Floyd. De er jo i virkeligheden nogle gamle røvhuller, så det her er faktisk at foretrække, forklarer Holger, der kalder ham og venen Niels på 42 fra Svendborg for verdens dårligste publikummere.

- Vi kender hver eneste detalje og tonation i samtlige af Pink Floyds sange. Musikken ligger simpelthen i vores nervebaner. Selv må jeg have set "The Wall" mindst 30 gange. Derfor tillader vi dem ikke at fortolke. De skal udelukkende plagiere. Så bandet har det lidt som en kakerlak i en skruestik, forklarer han, inden Pink Floyd Project kaster sig ud i opførelsen af hele

Hellere Thomas Ulrik end de originale gamle røvhuller.

albummet "Dark Side of the Moon".

Forsanger og primus motor i Project-foretagendet Thomas Ulrik Larsen synger sig gevaldigt op efter første sæt, hvor han tilsyneladende havde så travlt med at holde snor i alle medlemmerne, at han ikke gav sig fuldstændigt hen til musikken.

- Jeg ved godt, at han ikke synger som Roger Waters eller David Gilmour. Men for fanden, så godt synger de jo heller ikke. Han kommer i hvert fald tæt nok på, til at vi æder det. Han forstår at trykke på de rigtige knapper, og det er det vigtigste, mener Holger, inden tonerne til "Speak To Me" lammer publikum og indleder en times nostalgisk trance.

Pink Floyd var futuristiske og eksperimenterende med deres valg af lyd effekter. Således er man undervejs på rejsen mod månens bagside omgivet af brægende får, tikkende bornholmerure og klirrende mønter på vej ned i metalliske kasseapparater.

Det mest famøse øjeblik

indtræffer dog først midtvejs, da korsangerinden Line Ekman på "The Great Gig in the Sky" begiver sig ud i den ordløse sang, som Clare Torry oprindeligt stod for. Lige der, i det minut, står tiden stille. Alle klichéerne om nerver, indlevelse og kopiering kontra genfortolkning ophører med at eksistere. Det er på ingen måde for at forklejne de øvrige musikere og korsangerinder, men i et magisk minut svæver jeg rundt i de psykadeliske, magiske skyer.

Tilsyneladende ikke som den eneste. Rundt omkring danser kvinder på min mors alder med udgangspunkt i stilarter, der, hvis de havde været med i "Vild med dans", ville have været berygtede som "Vind kærtegner piletræs-vals", "Blade leger i vinden-foxtrot" og "Grene går bersærk-lambadaan".

Ingen bekymrer sig om, at det er 10 dedikerede danskere, der står på scenen. Med lukkede øjne kunne det have været 10 polynesiske skalpejægere. Eller julemanden og ni musikalske nisser. I hvert

SÆT OG BAND

Dark Side of the Moon:
Speak To Me, Breathe
On the Run
Time/Breathe Reprise
The Great Gig in the Sky
Money, Us and Them
Any Colour You Like
Brain Damage, Eclipse

Band:

Thomas Ulrik Larsen - vokal & guitar
Peter Holten - saxofon
Steven Ardlisø - bas
Jakob Vand - trommer
Christoffer Magdalous Jespersen - keyboards
Martin Berthelsen - keyboards
Søren Thulin - guitar
Line Ekman - kor
Trine Gry - kor
Stine Schwennesen - kor

fald har jeg aldrig i hele mit liv stået side om side med en gråhåret parcelhuspermanentet kvinde, der i en hel time står og reciterer tekster, mens hun lader sig kærtegne af grønt laserlys og med stor sandsynlighed befinder sig et sted hinsides den mørke side af månen.

Ingen knalder på gulvet

Efter koncerten smiler Holger, som havde han roget en joint på størrelse med en didgeridoo. Især Søren Thulins afsluttende guitarsolo har efterladt et massivt indtryk.

- Det var en fuldstændig vanvittig fed slutning. Og selv om "Dark Side of the Moon" i mine øjne er én af Pink Floyds dårligste plader, så skal

de sgu have ros i bandet. De leverer kraftstjernerne varen, konstaterer Holger.

Den storladne musik i andet sæt har åbenbart gjort noget, man aldrig fik oplevet i virkeligheden. Selv har jeg kun set Pink Floyd spille én gang. Det var i Hamborg i 1989, hvor jeg sneg mig over grænsen uden pas. Men mange har aldrig fået dem hørt, og det kan de så overbevise sig selv om, at de har nu, fortæller Holger, mens han snuser til en smøg, der er så eftertragtet, at den næsten selvantænder.

- Det er helt surrealistisk at lytte til Pink Floyd uden at ryge noget af den ene eller anden art. Men det har været en rigtig fin aften. Også til trods for, at der ikke var nogen, der løb nøgne rundt, koksede fuldstændig ud på syre eller knaldede på gulvet. Havde det været i gamle dage, havde en af dem med garanti været mig, erkender Holger og svinger lystigt med den sorte stok, der har støttet ham under tre timers tidsrejse tilbage til hashtågenes og de lange lokkers æra.

- Det er helt surrealistisk at lytte til Pink Floyd uden at ryge noget af den ene eller anden art. Men det har været en rigtig fin aften. Også til trods for, at der ikke var nogen, der løb nøgne rundt, koksede fuldstændig ud på syre eller knaldede på gulvet. Havde det været i gamle dage, havde en af dem med garanti været mig, erkender Holger og svinger lystigt med den sorte stok, der har støttet ham under tre timers tidsrejse tilbage til hashtågenes og de lange lokkers æra.

OM KONCERTEN

Posten, Odense, lørdag: Pink Floyd Project

AF SIMON STAUN
FOTO: RUMLE SKAFTE
sim@fyens.dk, rsk@fyens.dk